

Almannamálaráðið
Eirargarður
100 Tórshavn

Dagfesting
14. september 2018

Okkara j.nr.
18/02936-3

Málsviðgeri
Jóhan Lamhauge

Tygara j.nr.
17-00644 v.fl.

Viðv.: Hoyringarskrivi um vælferðarpakkan

Kommunufelagið skal hervið koma við viðmerkingum til lógaruppskotið um nýggja vælferðarlóg, ið er sent út til hoyringar saman við ymsum øðrum lógarbroytingum sum fylgja av vælferðarlógini.

Yvirskipað sæð fegnast Kommunufelagið um, at landsstýrið raðfestir at dagføra og gera neyðugar broytingar í lógargrundarlagnum undir vælferðartænastum hjá landi og kommunum og samstundis at styrkja um rættartrygdina hjá borgarum sum fáa tænastr og starvsfólki, ið veita hesar tænastr.

Hinvegin, um hugt verður nærri at fyriliggjandi uppskotunum sæst, at hóast høvuðsendamálið við vælferðarpakkanum, serliga vælferðarlógini, er at avloysa gomlu forsorgarlógina, so kemur heilt týðiliga til sjóndar av avleiddu lógarbroytingunum í t.d. lóg um heimatænastr og eldrarøkt v.m., at broytingarnar í praksis koma at hava eina nógv størri og víðari ávirkan á kommunurnar, enn tað, ið framgongur av viðmerkingunum til uppskoti.

Landsstýrið setti nakað herfyri sjøtil á at eftirmeta eldraðkið, herundir bæði lógina um samstørvini, innihaldið í tænastrum á eldraðkinum, avgreiðslu av markamótum, og ikki minst spurningin um fígging av eldraðkinum. Hetta eftirmetingararbeiði er júst byrjað.

Tí undrar tað stórliga, at markamótini nú einsíðugt frá landsstýrisins síðu verða avgreidd sum ein partur av og ein avleiðing av nýggja vælferðarpakkanum, og ikki sum úrslit av eftirmetingini.

Markamótini - í praksis serliga markamótini millum Almannaverkið og kommunala geiran – fyltu rættiliga nógv fyrstu tíðina eftir at eldraðkið varð lagt út til kommunurnar at umsita. Markamótsnevndin hevur leypandi tikið nakrar avgerðir, sum á ein greiðan hátt hava gjørt upp við nøkur av ivamálunum í markamótum millum forsorgarlógina og eldralóggávuna, og hava partarnir í skipanini síðani skipað seg í samsvari við hesar avgerðir.

Kommunufelagið hevur sum so ikki nakað at viðmerkja til, at avgerðirnar hjá Markamótsnevndini verða kodificeraðar í lóggávu, men fortreytin fyri hesum er sjálvsagt, at tey uppskot um lógarbroytingar, ið verða lægd fyr tingið, eisini eru í samsvari við avgerðirnar hjá Markamótsnevndini.

Kommunufelagið kann tíverri staðfesta, at so er ikki.

Ynskir landsstýrið at avgreiða markamótini øðrvísi, enn samsvarandi avgerðunum frá Markamótsnevndini, so eigur hetta at verða gjørt við tingingum við kommunala geiran, á einum grundarlagi, har viðkomandi fakligar metingar eru gjørdar av, hvussu borgarin fær bestu tænastruna, hvar uppgávan verður loyst best fakliga, og ikki minst, eini greining av, hvussu økið skal fíggest, bæði nú og í mun til, hvat metingar og framrokningar vísa, hvussu økið kemur at síggja út í framtíðini.

Vælfærdarpakkin inniheldur hesi uppskot:

1. Uppskot til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg um heimatænastru og eldrarøkt v.m.
2. Uppskot til lögtingslóg um almannatrygd og vælfærd
3. Uppskot til lögtingslóg um tvingsil og onnur inntriv í sjálvsavgerðarrættin
4. Uppskot til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg um barnavernd
5. Uppskot til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg um kærunevnd í almanna- og heilsumálum

1. Broyting í lóg um heimatænastru, eldrarøkt v.m. (markamót)

Í uppskotinum sæst greitt, at eitt av endamálunum við lógarbroytingini er at gera eitt øðrvísi uppgávubýti millum geirarnar, enn avgerðirnar frá Markamótsnevndini leggja upp til.

Búpláss og aðrar tænastru til fólk undir 67

Markamótsnevndin hevur tikið avgerðir um at fólk undir 67, ið eru røktarkrevjandi alt samdgrið og sum hava ávísar diagnosur (serliga demens og Alzheimers) nevndar í viðmerkingunum til § 14 stk. 2 og har sjúkan er progressiv og degenererandi, eiga at fáa bútilboð frá kommununum.

Kommunurnar hava rættað seg eftir hesum avgerðum.

Í avgerðunum frá Markamótsnevndini eru nevnd ávís kriteriu fyri, hvørjir borgarar koma undir § 14 stk. 2. Hesi kriteriu eru, at talan er um borgara sum er røktarkrevjandi alt samdgrið, og sum hevur eina sjúku sum er progressiv og degenererandi og sum eldri fólk vanligu fáa.

Uppskotið broytir uppá uppgávubýtið, tí nú er tað ikki longur ein treyt, at talan er um sjúku, sum er aldurstreytað, men um fólk við sjúkum, sum eru progressivar og degenererandi, sum eru røktarkrevjandi alt samdgrið.

Í viðmerkingunum undir pkt. 1.4 á síðu 8 sæst, at málbólkurin er m.a. fólk við Alzheimers, demens og sclerosu á øðrum stigi. Serliga orðingin “m.a.” leggur upp til, at tað framvegis er ógreitt, hvønn málbólkur talan í veruleikanum er um. Neyðugt er, at støða verður tikin til í lógini,

hvørjar sjúkur eru at meta sum progressivar og degenererandi í lógarinnar týðningi og tí eru fevndar av ábyrgdini hjá kommunala geiranum, og at hesar verða positivt nevndar í lógartekstinum. Kommunurnar hava ringar royndir av ásetingum, sum eru flótandi, tí hóast ætlanin møguliga hevur verið at ásetingarnar skulu tulkast breitt, so eru royndirnar, at sektorábyrgdin verður ógreið og borgarin dettur niðurímillum, meðan myndugleikarnir stríðast um ábyrgdina.

Um broytingin í § 14 verður hildin saman við broytingini í § 10 sæst, at tað fyri so vítt er líkamikið at gera skilnað millum búpláss og aðrar tænastrur, tí í uppskotinum til § 10 er ásett, at kommunurnar nú eisini skulu veita somu tænastrur til borgarar sum eru undir 67 ár og sum hava eina sjúku sum er progressiv og degenererandi.

Í mun til dagtilhald og umlætting til fólk undir 67 ár, tók Markamótsnevndin avgerð um, at Almannaverkið hevði til uppgávu at veita dagtilboð og umlætting til fólk undir 67 ár við demensi o.l.

Sum sæst av broytingini í § 10 og viðmerkingunum, so er ikki talan um í lóg at staðfesta avgerðina hjá Markamótsnevndini. Tí sambært uppskotinum er málbólkurin undir 67 ár ikki longur avmarkaður til fólk sum eru røktarkrevjandi alt samdøgrið (og sum tí krevja búpláss), men er ætlanin nú, at kommunurnar somuleiðis skulu veita allar tær tænastrur, sum tær veita fólkapensjónistum, til fólk sum eru heimabúgvandi og sum hava sjúku, ið er progressiv og degenererandi.

Fyrliggjandi uppskot til broytingar í lóg um heimatænastru leggur upp til, at tað eru kommunurnar sum frammyvir skulu hava ábyrgdina av øllum demensøkinum, soleiðis at hetta økið burturav verður flutt frá landi til kommunurnar.

Soleiðis sum skotið er upp at broyta § 10, er lagt upp til eina munandi broyting í málbólkinum sum eldraøkið í dag hevur ábyrgd av samsvarandi útlekkingini og tí eisini eina munandi broyting í teimum fyrirtreytum, sum fíggingin av eldraøkinum er gjørd eftir. Málbólkurin fyri kommunalum tænastrum, sum sambært galdandi lóggávu er fólkapensjónistar, verður við hesum uppskotinum ikki avmarkaður til annað enn øll fólk við varandi sjúkum, sum eru progressivar og degenererandi. Harumframt verður vavið av tænastrum eisini víðkað, soleiðis at kommunurnar nú eisini skulu veita enn fleiri tænastrur til ein munandi størri málbólk.

Upplýst verður í uppskotinum, at Almannaverkið brúkar 2,4 mió. til dagtilhald o.a. árliga. Onki verður tó sagt um, hvørt henda fígging, sum Almannaverkið í dag hevur, fylgir við til kommunurnar í sambandi við broytingina. Heldur einki verður sagt um, í hvønn mun henda upphædd nøktar reella tørvin. Tørvurin er als ikki lýstur í uppskotinum.

Demensøkið er eitt av teimum heilsuøkjum, sum verður mett at vera ein stór hóttan undir heilsuþáttinum. Í altjóða Alzheimer-frágreiðing frá 2016, sum Alzheimer's Disease

International (ADI) stendur fyri, kann staðfesast, at í 2015 vóru 47 mió. tilfelldi av demens á heimsplani og framskrivingar vísa, at hetta tal nærum trífaldast og økist til 131 mió. í 2050. Fíggjarligu avleiðingarnar av demenssjúkum økjast samsvarandi ógvusliga. Tað eru ongar ábendingar um, at hetta rákið verður øðrvísi í Føroyum enn aðrastaðni.

Frágreiðing er at finna á <https://www.alz.co.uk/research/WorldAlzheimerReport2016.pdf>

Harnæst skal viðmerkjast, at hóast demens søguliga hevur verið at roknað sum ein aldursrelaterað sjúka, so er sjúkan ikki aldurstreytað. Alsamt fleiri yngri fólk fáa demens. Hesi fólk eru ofta væl fyri fysiskt, og gevur hetta avbjóðingar í mun til, hvørjar ymsar tænastr hesi fólk hava tørv á. Demens fevnir um eina rúgvu av sjúkustøðum, har umleið 200 ymiskar sjúkur kunnu viðføra demens ella onnur kognitiv órógv í heilanum. Hetta økið er tí í líka stóran mun ein trupulleiki fyri heilsuverkið, sum tað er fyri eldraðkið. Eldraðkið sum kommunurnar hava yvirtikið, er als ikki útgjørt ella búgvið til at taka ímóti eini so stórari framtíðar avbjóðing – og verandi fíggjarleistur undir eldraðkinum ikki er haldbarur við núverandi uppgávum – og tí enn minni haldbarur at taka við nýggjum avbjóðingum.

Neyðugt er tí at taka henda samfelagstrupulleika í størsta álvara. Uttan mun til, um partarnir eru ósamdir um, hvørt alt ella partar av demensøkinum varð lagt út til kommunurnar í 2015, so eigur fokus nú at vera á, í hvørjum sektori uppgávan verður loyst best eins og fokus má vera á, at kommunali geirin - útfrá verandi fortreytum við starvsfólkahópi og fíggjarleisti - ikki er førur fyri at røkja hesa nýggju uppgávuna.

Tískil mælir Kommunufelagið til at taka demensøkið sum heild burtúr fyriliggjandi uppskotum í vælfæðarpakkanum og fara undir veruligar tingingar við avvarðandi partar um, hvussu henda avbjóðing skal loysast í verki og hvussu hetta skal fíggjast, og síðani eftirfylgjandi at gera neyðugar tillagingar í lógarverkinum.

Harumframt eigur sum heild at vera arbeitt við at regulera økið í mun til borgarar, ið ynskja at flyta frá einum røktarheimi í einum kommunusamstarvi/kommunu ella frá einum stovni undir Almannerkinum til røktarheim í øðrum kommunusamstarvi/kommunu, har greiða verður fingið á markamótunum millum sjálvsavgerðarrættin hjá borgaranum í mun til rættin hjá myndugleikanum at skipa tilboð og tænastr eftir givnum umstøðum, so sum landafrøðiligum avbjóðingum, logistikki, rakstrarfyrimumum, effektiviteti o.t.

Heimatænasta og stuðulstænasta

Kjakið millum kommunala geiran og Almannerkið um markamótið stuðul/røkt hevur í stóran mun snúð seg um, at kommunurnar duga illa at síggja meiningina í, at borgari, sum í aðra máttar fær stuðul 24 tímar um samdøgrið frá Almannerkinum, skal hava hjálp frá kommununi til grundleggjandi røkt sum t.d. vask, busta tenn o.t. sum stuðulin eins væl kundi gjørt.

Markamótsnevndin hevur í avgerð staðfest, at tilboð frá Almannerkinum sum eru

samdøgursfyriskipanir til einstaklingar, eru at meta sum stovnslíkandi tilboð og tí eigur Almanna-verkið at veita røktina í tilíkum fòrum.

Í hesum uppskoti sýnist Almanna-málaráðið at ganga ímóti hesi avgerð og heldur fast við uppbytið, sum kommunurnar og Almanna-verkið hava verið ósamdar um. Kommunufelagið mælir staðiliga til, at avgerðin hjá Markamótsnevndini verður fylgd. Í øðrum lagi verður mælt til, at ein meginregla verður gjørd um, at í teimum fòrum, har talan er um vanliga persónliga røkt, sum persónur uttan serstaka útbúgving kann veita, verður henda veitt sum framhald av einum stuðulstilboði, sum annars verður veitt sama borgara, hetta fyri at fyribygja at ov nógv heilsustarvsfólk eru um borgaran og útfra einum effektivtetsatliti.

Endurvenjing og viðlíkahaldsvenjing

Í verandi lóggávu hava kommunurnar heimild at veita endurvenjing og viðlíkahaldsvenjing og insitamentið hjá kommununum er, at fyribygja at borgarar blíva meira røktarkrevjandi.

Tað er ógreitt, hvør broytingin í veruleikanum er í mun til í dag, tí kommunurnar kunnu velja at raðfesta tilboðini, herundir eisini viðlíkahaldsvenjing, ella lata vera, innan verandi heimild.

Í tann mun at lógaruppskotið áleggur kommununum eina skyldu at veita borgaranum hesar tænastr – serliga í mun til viðlíkahaldsvenjing, er talan um eina nýggja uppgávu, ið eigur at verða fíggað og tingingar eiga at fara fram millum land og kommunur um hetta.

Almanna-málaráðið eigur at koma við nágreiningum um, hvat broytingin í veruleikanum merkir fyri kommunurnar og borgaran, og hvat hetta hevur at týða fíggarliga.

Sum nevnt er omanfyri, so er málbólkurin fyri tænastrum frá heimatænastruni víðkaður munandi við nýggju orðingini av § 10. Víst verður til generellu viðmerkingarnar um, hvussu farast skal fram tá uppgávur verða álagdar kommununum, herundir at hetta verður gjørt útfra eini fakligari meting um, hvar økið verður best røkt í mun til tænastruna til borgaran og hvussu økið skal fíggjast.

Bæði í mun til § 14 og § 10 er neyðugt at nágreina málbólkin enn meira, fyri at fyribygja at nýggj markamót uppstanda. Kommunufelagið kann ikki góðtaka, at orðingarnar í lóggávuni á eldraðkinum eru so víðar og fevnandi, at tað stórt sæð eingin avmarking er í málbólkinum. Hetta viðførir eina skeiklan millum geirarnar, sum Kommunufelagið kann staðfesta, at kommunurnar hava stríðst við síðan eldraðkið varð lagt út og sum leggur eitt óneyðugt trýst á kommunala geiran.

Fíggjarligar avleiðingar fyri kommunurnar:

Sambært uppskotinum hava broytingarnar ikki stórvægis fíggjarliga ávirkan á kommunurnar, tí kommunurnar sjálvar kunnu gera av, hvussu nógv verður játtað til ymsu tilboðini.

Kommunufelagið metir als ikki, at henda upplýsing er nøktandi, tí eingin greining er gjørd av verandi støðu og fíggarligu avleiðingunum. Hinvegin er heilt greitt, at við uppskotinum verða fleiri uppgávur lagdar á kommunurnar og at hetta kemur at viðføra munandi størri útreiðslur fyri kommunala geiran.

Á stórt sæð øllum teimum økjum, ið eru flutt frá landi til kommunur ígjøgnum tíðirnar, hevur fíggingartørvurin leypandi víst seg at verið munandi størri enn tær metingar, ið hava verið gjørdar í sambandi við at økini hava verið lögð út.

Harumframt kann viðmerkjast, at tað eru fleiri dømir um, at fortreytirnar fyri fíggingini av einum øki, sum verður flutt frá landi til kommunur, verður broytt eftirfylgjandi við teirri avleiðing, at fíggingin ikki røkkur til tørvin. Dømi um hetta er m.a. at kravið um ávíst %-víst inngjald til eftirløn, har kommunur fáa part av forskattingini, varð broytt í ístaðin flutt til samhaldsfasta við teirri avleiðing, at tað manglar peningur í hvørt ár. Annað dømi er pensjónsnýskipanin, ið somuleiðis broytir fortreytirnar, uttan at kommunurnar á annan hátt verða kompenseraðar. Triðja dømi er skattalættin til fyrítíðarpensjónistar, sum kostaði kommunala geiranum 25 mió. í mistum skattainntøkum. Hóast landsstýrið hevur givið lyfti um kompensatióin, so er hetta ikki avgreitt enn.

Kommunufelagið krevur tí, at nærri útgreiningar verða gjørdar av, hvussu økið kann væntast at síggja út í framtíðini og hvat kostnaðurin verður, umframt at kravt verður at nøktandi fígging fylgir við, í tann mun at kommunur skulu yvirtaka nýggjar uppgávur.

2. Til uppskot til løgtingslóg um almannatrygd og vælfæri (Vælfærlógin)

Víst verður til viðkomandi viðmerkingarnar til broyting í lóg um heimatænastu, eldrarøkt v.m.

Búpláss

Tað er ógreitt, hvat liggur í orðingini *“um endamálið við varda bústaðnum annars framhaldandi verður rokkið.”* Kommunufelagið hevur sæð dømir um at fólk, sum eru vorðin eldri enn 67 ár og sum meginpartin av sínum lívi hava havt bútilboð frá Almannaverkinum, eru farin at søkja um búpáss á eldraðkinum – tí umstøðurnar hjá Almannaverkinum ikki longur vóru nøktandi. Greiða má fáast á, hvat orðingin *“um endamálið við varda bústaðnum annars framhaldandi verður rokkið”* ítøkiliga er ætlað at merkja.

Gerontopsykiatrisk bútilboð verður als ikki nevnt í uppskotinum. Kommunufelagið metir, at persónar við týðandi sálarligum breki eiga at fáa eitt gerontopsykiatrisk bútilboð, tá teir verða røktarkrevjandi orsakað av ellisbreki ella varandi sjúku og at hesi bútilboð eiga at vera ein landsuppgáva, ið antin má liggja undir Almannaverkinum ella sjúkrahúsverkinum.

Viðvíkjandi nýggja § 14, stk. 2: Hóast móti gjaldi metir Kommunufelagið, at serliga persónar við sálarligum breki og víðfevndum sosialum trupulleikum krevja at hava rundanum seg fólk

við útbúgving innan psykiatriska økið og/ella fólk við námsfrøðiligari útbúgving. Eldraøkið hevur ikki starvsfólk við hesum førleikum.

Viðmerkt verður, at sum er, er bíðilisti til búpláss til borgarar yvir 67 ár í fleiri økjum á eldraøkinum.

Dagtilhald og umlætting

Sum viðmerkt er omanfyri, er uppskotið ikki í samsvari við avgerðirnar hjá Markamótsnevndini um hesi markamót.

Um landið ynskir at kommunurnar yvirtaka hesa uppgávu, og skipa eitt øðrvísi býti millum land og kommunur, so eiga tingingar at fara fram um vavið av uppgávuni og fíggingina.

Sí viðmerkingar til lógarbroytingar í lóg um heimatænastu, eldrarøkt v.m. omanfyri.

Heimatænastan hjá kommununum og Stuðulstænastan hjá Almannaverkinum

Eftir uppskotinum skal heimatænasta veitast øllum heimabúgvandi borgarum, uttan mun til aldur. Um hetta merkir at eisini børn og ung undir 18 ár skulu vera fevnd av heimatænastuni, so er tað nýtt virksemi sum verður lagt til kommunurnar og hevur avgjört fíggjarligar avleiðingar við sær.

Børn, ið bera brek ella hava fjølbrek og sum hava nógvan stuðul/samdøgursstuðul hava higartil ikki fingið røkt frá heimatænastuni, tí stuðulsfólkið hevur havt hesa uppgávuna.

Mett verður, at markamót í mun til trivnaðartænastur frá Almannaverkinum sambært § 32c í forsorgarlógini og heimatænastuna mugu greinast nærri í hesum sambandi.

Endurvenjing og viðlíkahaldsvenjing í Almannaverkinum og kommununum

Í verandi lóggávu hava kommunurnar heimild at veita endurvenjing og viðlíkahaldsvenjing og insitamentið hjá kommununum er, at fyribygja at borgarar blíva meira røktarkrevjandi.

Í tann mun at lógaruppskotið áleggur kommununum eina skyldu at veita borgaranum hesar tænar – serliga í mun til viðlíkahaldsvenjing – er talan um eina nýggja uppgávu, ið eigur at verða fíggjað og tingingar eiga at fara fram millum land og kommunur um hetta.

Viðmerkingar frá Kommunufelagnum til einstakar ásetingar í Vælfærdarlógini

Til § 5 stk. 1 – ásetur, at bert persónur, sum lógliga uppiheldur sær í Føroyum kann fáa veiting sambært lógini. Dømi er um persón sum uppiheldur sær ólógliga í Føroyum, sum eigur eitt barn, hvørs tørvur er fevndur av barnaverndarlógini. Foreldrið hevur ikki rætt til forsorgarhjálp og tískil má barnaverndartænastan, útfrá atlit til tørvin hjá barninum, í veruleikanum rinda forsorgarhjálp til foreldrið. Hetta er ikki ein nøktandi rættarstøða. Her átti ein serstøk áseting

at verið gjørd, sum tryggjaði øllum persónum sum upphalda sær í Føroyum, eina minstu veiting.

Til § 27 stuðul til bústaðarbroyting
Sí viðmerking til § 63.

Til § 35 Stuðulstænasta

Víst verður til viðmerkingarnar omanfyri um heimatænastu og stuðulstænastu í lógini um heimatænastu og eldrarøkt v.m.

Til § 39

Talan er um eina reglu sum í stóran mun er ein spegling av ásetingini í § 5 í dagstovnalógini, sum skilir ímillum børn við serligum tørvi, sum kunnu integrerast í kommunalu dagstovnaskipanirnar og børn við heilt serligum tørvi, sum Almannaverkið eigur at veita tilboð til.

Kommunurnar eru rættiliga ónøgdar við hvussu § 5 í dagstovnalógini hevur verið umsitin í praksis av Almannaverkinum, tí fatanin er, at eingin reellur skilnaður fer fram millum serligan tørv og heilt serligan tørv, og at kommunurnar fáa álagt at veita tilboð í nógv størri mun enn ætlanin við lógarbroytingini var.

Kommunufelagið arbeiðir við at fáa broytt tulkningina av § 5 í dagstovnalógini og hetta uppskotið er eitt høvi at fáa gjørt vart við ónøgdina og at royndir at fáa rætta upp í umsitingini av býtinum millum kommunurnar og Almannaverkið.

Kommunufelagið biður tí um, at Almanamálaráðið tekur neyðug stig til, saman við Mentamálaráðnum, at fáa rætta upp uppá skipanina og greitt markamótini í § 5 í dagstovnalógini, áðrenn henda, eftir Kommunufelagsins fatan, skeiva praksis sambært § 5 í dagstovnalógini, verður endurtikin í § 39 í vølførlógini.

Til § 53

Ásetingin áleggur øðrum myndugleikum (t.d. kommunum, eldrasamstørvum, barnaverndum v.m.) at útflýggja allar kravdar upplýsingar til Almannaverkið. Henda ásetingin fer nógv víðari enn ásetingarnar í fyrisingarlógini um tað sama. Kommunufelagið setir spurnartekin við, um tað er alneyðugt, at Almannaverkið skal hava so víðari heimildir og hvørji atlit tala fyri hesum mótvegis atlitinum at rættartrygdini hjá borgaranum. Hetta framgongur ikki nógv væl av viðmerkingunum.

Til § 63

Undir fíggarligum avleiðingunum av uppskotinum verður á síðu 60 sagt, at landið heldur útreiðslurnar sambært galdandi forsorgarlóg, og at umleið 40 % av útreiðslunum fara til borgarar yvir 67, og við stóði í hesum verður mettt, at landið sparir umleið 750 túsund árliga.

Serliga eru tað sparingarnar til bústaðarbroytingar eftir § 27, ið sipað verður til. Kommunufelagið metir ikki, at tað ber til at samanbera skipanina við bústaðarbroytingum við skipanina, har kommunurnar skulu endurrinda Almannaverkinum útreiðslur fyri væntandi barnaansing. Endamálið við reglunum um endurrindan fyri væntandi barnaansing er at tryggja, at nóg mikið av ansingarplássum eru tøk, soleiðis at foreldrini sleppa á arbeiðsmarknaðin. Somu atlit gera seg ikki galdandi, tá talan er um bústaðarbroytingar. Ein fólkapensjónistur hevur ikki nakran inntøkumiss av at bíða eftir einum røktarheimsplássi.

Tann umstøða, at ein borgari t.d. ikki longur kann fara upp á wc á loftinum, merkir ikki tað sama sum at hann verður visiteraður til búpláss.

Ein bústaðarbroyting hjá persóni yvir 67 ár kann merkja, at borgarin kann búgva í egnum heimi í fleiri ár við heimatænastu, dagtilboðum v.m. ella klára seg við minni hjálp frá heimatænastuni.

Kommunan hevur ikki skyldu at útvega ella visitatiónsrætt til íbúðir, ið møguliga høvdu verið meira hóskandi til henda málbólk, soleiðis sum Almannaverkið hevur til íbúðir hjá Bústaðir.

Í mun til sjálvsavgerðarrættin eigur atlit at verða tikið til ynski hjá persóninum um at vera búgvandi í egnum bústaði og eigur hann at hava somu rættindi, hóast aldur, sum onnur, ið hava fingið brek.

Sambært uppskotinum er talan um at flyta eina uppgávu frá landi til kommunurnar, og í tílíkum føri mugu tingingar fara fram um vavið av tí, ið verður yvirtikið og ta fígging, ið skal fylgja við.

Í øðrum lagi sýnast viðmerkingarnar at leggja upp til, at tað framvegis er Almannaverkið sum játtar eina bústaðarbroyting, men kommunurnar skulu gjalda. Hetta kunnu kommunurnar sjálvsagt ikki góðtaka. Vald og gjald skulu fylgjast at.

Um hildið verður fast við, at kommunurnar skulu yvirtaka skylduna móttvegis fólki yvir 67 ár, so eiga kommunurnar eisini at fáa rættin at gera av, um og hvussu tilboðið til borgaran verður veitt, antin við bústaðarbroyting ella á annan hátt.

Mælt verður tó til, at ongin broyting verður gjørd, soleiðis at tað framvegis er Almannaverkið ið metir um og ger av, hvørt bústaðarbroyting verður játtað og Almannaverkið umsitur somuleiðis játtanina, uttan endurrindan frá kommununum.

3. Til tvingsilslógina

Kommunufelagið tekur undir við at lóggivið verður um karmarnar fyri at nýta tvingsil í sambandi við útinnan av vælferðartænastum.

Ítøkiligir vísir tað seg tó, at § 13 er ov óneyvt orðað, til at loysa tær avbjóðingar innan eldraekið, ið fyríkoma í praksis, tá talan er um at flyta borgarar.

Kommunufelagið krevur tó, at § 13 verður nágreinað saman við fakfólki frá eldraekinum, ið kenna til praktisku avbjóðingarnar, soleiðis at trygd fæst fyri, at ásetingin kemur at tæna sínum endamáli.

4. Til broyting í barnaverndarlógini

Broytingarnar í Barnaverndarlógini eru fylgja av nýggju tvingsilslógini.

Kommunufelagið saman við Barnaverndarstovu Føroya metir, at viðmerkingarnar til ásetingarnar um avmarkingar í telefon og internetnýtlu, ikki geva neyðuga vegleiðing um, hvussu hetta skal umsitast í praksis, serliga ikki hvar markið gongur ímillum generella tálman av telefon og internetnýtlu, sum kemur undir hugtakið umsorgan og so eina avmarking, sum er at meta sum inntriv í sjálvsavgerðarrættin.

Viðmerkjast skal somuleiðis, at kritiriini “eyðsýndur vandi” og álvarsamur skaði” ikki eru serliga greið, og tí kann gerast trupult hjá teimum sum skulu umsita hetta í praksis at meta um, nær umstøðurnar eru nóg kvalifiseraðar til at ásetingarnar kunnu nýtast.

Barnaverndarstovan loyvir sær harumframt at viðmerkja, at tað er ein tørvur í Føroyum á einum tilboði um tryggjað stovnspláss (sikret instutionsplads), og tíverri nøktar fyriliggjandi lógaruppskot ikki henda tørv.

5. Broyting í løg um kærunevnd í almanna, familju- og heilsumálum

Kommunufelagið hevur ongar viðmerkingar.

--oOo--

Kommunufelagið er altíð sinnað at koma á fund at umrøða og viðgera ítøkiligar viðurskifti og ivamál um tørvur er á tí.

Vegna Kommunufelagið

Dennis Holm, formaður

Eyðun Christiansen, stjóri